

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/177/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010328
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814010328.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Uhorskai a členov senátu Ing. Viery Kiňovej a Júliusa Czetnera v trestnej veci proti obžalovanému B. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a iné Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný: B. B.,
L.. XX. XX. XXXX E. O.S., P. J. P., Š. XXXX/X, M. O., D. G.,

je vinný, že

1.

dňa XX. L. XXXX v čase od XX.XX h vo vestibule bytového domu č. XXXX/XXX na ulici G. E. P., okres O., v úmysle zmocniť sa cudzej veci použil násilie voči R. T., trvale bytom P., A.. G.Š. XXXX/XXX, M. O., tým spôsobom, že po odomknutí vchodových dverí a vojení Evy Kissovej do vestibulu bytovky vošiel za ňou a hneď po vojení si pretiahol cez tvár čiapku, následne priskočil k nej a začal trhať kabelku z jej ruky, ktorú pevne držala, pričom ako zápasila o kabelku spadla na dlážku, následne potom čo spadla sa zmocnil jej kabelky, v ktorej mala peňaženku so sumou 28,- €, mobilný telefón značky Nokia 6303c, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, v ktorom mala vloženú SIM kartu spoločnosti Eurotel (Telekom) s číslom XXXXXXXXXX, okuliare s pozláteným rámkom, kvietkovaný skladací dáždňik, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartu poisťovne Dôvera, všetko na jej meno a s uvedenými vecami odišiel na doposiaľ neznáme miesto, čím jej spôsobil škodu vo výške 198,50 € a pri páde utrpela Eva Kissová zranenie ľavého kolena bez práceneschopnosti,

3.

- dňa XX. D. XXXX v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v meste P., okres O., v úmysle zmocniť sa cudzej veci po predchádzajúcej vzájomnej dohode s C. S.Ó., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P., A.. Š. XXXX/XX, M. O., sa vlámali do neobývaného rodinného domu na ulici J. XX, ktorého majiteľom je C.. G. T. L., trvale bytom P., ul. Š. XXXX/XX, M. O., tým spôsobom, že obaja preskočili bránu smerom z ulice do dvora, následne prešli k vchodovým dverám vedúcim do rodinného domu, ktoré rukami vytlačili, vošli do vnútorných priestorov domu, prehľadali dom, pričom poškodili jedny interiérové dvere a keď v dome nič vhodné na odcudzenie nenašli, tento opustili, čím poškodením interiérových dverí spôsobili pre C.. G. T. L., konateľa spoločnosti PSYCHCEN-PKN, s.r.o., Tornaľa, ul. Sládkovičova 1, okres Revúca, IČO: 36619311, škodu vo výške 10,- €,

- dňa XX. D. XXXX v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v meste P., okres O., v úmysle zmocniť sa cudzej veci po predchádzajúcej vzájomnej dohode s C. S.Ó., L.. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., A.. Š. XXXX/XX, M. O., potom ako odišli z rodinného domu na ulici J. XX, sa vlámali do garáže, nachádzajúcej sa vo dvore neobývaného rodinného domu na ulici Š. XX, ktorého majiteľom je C.. G. T. L., trvale bytom P., A.. Š. XXXX/XX, okres O.a, tým spôsobom, že obaja preskočili bránu smerom z ulice do dvora, zavreli do koterca strážneho psa, cez dieru pod strechou na budove garáže vošli dnu, z

vnútornej strany garáže uvoľnením západky na dverách tieto otvorili, z garáže odcudzili elektrocentrálu značky HONDA EA 2500, výrobného čísla XXXX-XX, preniesli ju do rodinného domu cez vchodové dvere, ktoré boli otvorené a cez okno vedúce na ulicu, ktoré otvorili, B. B. elektrocentrálu podal C. S., ktorý ju odniesol do neďalekého parku, následne B. B. zavrel okno a dom opustil tým spôsobom, že vyšiel z domu na dvor a odtiaľ preskočil bránu smerom na ulicu, čím odcudzením elektrocentrály spôsobili pre C.. G. T. L., konateľa spoločnosti PSYCHCEN-PKN, s.r.o., Tornaľa, ul. Sládkovičova 1, okres Revúc, IČO: 36619311, škodu vo výške 340,- €,

t e d a

v bode 1. obžaloby

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 3. obžaloby

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, a to závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

t ý m s p á c h a l

v bode 1. obžaloby

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 3. obžaloby

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 37 písm. m/, na ktorú súd neprihliadol, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov a 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej R. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. P., G. XXXX/XXX, M. O., škodu vo výške 198,50 (stodevät'desiatosem eur a 50 centov).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú stranu - PSYCHCEN-PKN, s. r. o., Tornaľa, ul. Sládkovičova 1, IČO: 36619311 s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

a

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku,

Obžalovaného: B. B.,

L.. XX. XX. XXXX E. O., P. J. P., Š. XXXX/X, M. O., D. G.,

o s l o b o d z u j e

s p o d o b Ź a l o b y pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť

t a k, Ź e

2.

v presne nezistený deň v mesiaci máj XXXX v čase okolo XX.XX h v predsieni bytu č. X nachádzajúceho sa na 3. poschodí obytného domu na ulici Š. XXXX/X E. P., okrese O., jedenkrát násilím donútil k súložiu T. D., trvale bytom P., A.. Š. XXXX/X, M. O.a, tým spôsobom, že po tom ako T. D. po návšteve chcela z predmetného bytu odísť, chytil ju za rameno, otočil tvárou k sebe a hodil o umakartové bytové jadro v predsieni bytu, v dôsledku čoho poškodená spadla na podlahu a vtedy si vyzliekol rifle, jej stiahol tepláky a spodné nohavičky po kolená, ľahol si na ňu a vošiel do jej pošvy svojim pohlavným údom a aj napriek tomu, že T. D. sa slovne bránila a zároveň ho rukami odtlačala, s poškodenou vykonal súlož, pričom jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú T. D., L.. XX. XX. XXXX, P. J. P., Š. XXXX/X, M. O. s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na Okresnom súde Revúca dňa 08.09.2014 obžalobu na obžalovaného B. B. pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ obžaloby ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/ obžaloby ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a v bode 3/ obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a všetkých svedkov a poškodených navrhnutých prokurátorom ako aj obhajobou a obžalovaným. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkyne R. C., priateľky obžalovaného, pretože sa zúčastňovala všetkých hlavných pojednávanií ako verejnosť, pričom predseda senátu sa pred prvým hlavným pojednávaním, na ktoré priateľka obžalovaného prišla, spýtal obžalovaného, či ju bude navrhovať za svedkyňu v tomto trestnom konaní a obžalovaný vtedy uviedol, že nie. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi v spise sa nachádzajúcimi ustálil skutkový stav tak, ako je tento opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, postupne sa vyjadroval len k jednotlivým výpovediam svedkov ako aj listinným dôkazom. Ku skutku 3/ obžaloby uviedol, že tento skutok spáchali spoločne s už odsúdeným C.O. S. z dôvodu, že poškodený C.. T.-L. im nevyplátil mzdu za prácu, ktorú pre neho vykonali, tak mu tú elektrocentrálu ukradli kvôli tomu.

V prípravnom konaní uviedol, že skutkov 1/ a 2/ obžaloby sa nedopustil, veci z lúpeže, teda kúsok hnedej kože alebo koženky ako aj mobilný telefón Nokia, ktoré sa našli u neho doma, mu tam dal C.O. S. a on mu aj povedal, aby policajtom nič nehovoril.

Ku skutku 2/ obžaloby v prípravnom konaní uviedol, že v priebehu roka 2011 mal s poškodenou 4 krát pohlavný nechránený styk, ale určite ju nikdy neznásilnil.

Ku skutku 3/ obžaloby sa obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní v plnom rozsahu priznal.

Svedkyňa poškodená R. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1/ obžaloby uviedla, že obžalovaného poznala ako zákazníka z obchodu, v ktorom pracovala, často sa s ním rozprávala, nakoľko bol častým zákazníkom a býval vo vedľajšom vchode. Odkedy došlo k tomuto skutku, už do obchodu viackrát ani nevšiel, ani keď robila ona, ani keď robila kolegyňa.

Skutok sa stal okolo 18:00 hod, kedy zatvorila obchod a išla domov, býva cca. 300 metrov od obchodu. Videla, že niekto ide za ňou, ale nevedela, kto to bol. Videla len postavu a keď vošla do vchodu, tak nepotiahla za sebou dvere, išla ku schránke a vtedy si všimla, že niekto potiahol dvere, videla len ruku, vošiel do vnútra, stiahol si čiapku na tvár, bola čiernej farby, bez výstrihov na oči a ústa a už pri tých

schránkach jej chcel vytrhnúť tašku, ale sa mu to nepodarilo, potom prešla až k výťahu a on jej stále mykal s taškou. Od schránky k výťahu je to cca. 8 metrov, keď bola 2 metre od výťahu, tak do nej odzadu rukami sotil a spadla, ako padala, tak sa chytila jednou rukou výťahu, a vtedy aj pustila tašku. Vtedy to využil, vytrhol jej tašku a utiekol tými istými vchodovými dverami von. Počas celého skutku kričala, na jej krik reagoval jeden pán, ktorý byva na 1. poschodí, ale už bolo po skutku, on aj zavolať políciu a keď vybehla von za páchatelom, dvaja chlapci jej povedali, že videli páchatel'a utekať na ľavú stranu od vchodu aj s taškou. Zazvonila aj manželovi, ktorý išiel aj s tým susedom pozrieť tým smerom, ale nikoho už nenašli. Z odcudzených vecí sa údajne našiel u obžalovaného telefón zn. Nokia, dáždnik, ale nevedela, či bol jej, lebo sa u neho našla iba kostra dáždnika a kabelka, ktorá bola roztrhaná na kusy, ale zo zvyškov zistila, že kabelka bola jej.

Z odcudzených vecí jej nič nebolo vrátené, doklady si musela nanovo vybaviť, mobil jej nebol vrátený. Keď bola prepadnutá, tak si v tom šoku nevedomovala o koho by mohlo ísť, ale po dlhšom čase po skutku tá postava páchatel'a, jeho chôdza, jej bola známa a spájala si ju s osobou B. B.. Taktiež k tomu, že to bol on prispelo aj to, že sa od polície dozvedela, že u neho boli nájdené kabelka a mobil. Pri prvom výsluchu v prípravnom konaní to neuviedla, pretože zrejme bola ešte v šoku. Páchatel'a opísala len približne, spomenula si, že aj kabát, ktorý mal páchatel' na sebe, jej bol známy, videla ho predtým na obžalovanom, bol to krátky kabát, nevedela presne akej farby.

Svedkyňa R. T. ku skutku 1/ obžaloby vypovedal aj v prípravnom konaní, počas ktorého pri rekognícii spoznala z dvoch rôznych fotoalbumov kúsky kože z kabelky, ktorá jej bola v predmetný večer pri lúpeži ukradnutá a kúsky ktorej boli nájdené v byte obžalovaného pri domovej prehliadke.

Svedok W. P. Q. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1/ obžaloby uviedol, že obžalovaného nepozná, bol zamestnávateľ poškodenej R. T. do roku 2006, dokedy prevádzkoval obchod, kde bola R. T. zamestnaná. Telefón, ktorý bol poškodenej odcudzený, jej v roku 2003 alebo 2004 podaroval ako vianočný darček a telefón bol vedený na jeho osobu. Poškodenej mu volala v ten večer, kedy došlo ku skutku, podrobne mu opísala, čo sa malo udiať, ale páchatel'a nevidela do tváre. Bola zjavne v šoku, ale páchatel'a nepomenovala.

Svedkyňa T. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1/ obžaloby uviedla, že obžalovaného nepozná, pozná poškodenú R. T. už dlhé roky, jej mama býva vo vchode s poškodenu a chodila k nej aj do obchodu, kde robila poškodenu R. T..

V deň údajného skutku stála s kamarátkou pred vchodom jej bytu vonku, je to o dva činziaky ďalej ako sa stal skutok, bolo to po 18:00 hod a počula poškodenú R. T. kričať „Pomôžte mi, pomôžte mi“. Videla, ako dvaja malí Rómovia kričali na druhej strane cesty, že „išiel tým smerom.“ a na základe jej krik, tí dvaja išli za poškodenu Evou Kissovou.

Svedkyňa P. I. na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedla, že obžalovaného nepozná, bola vtedy na návšteve u T. N., fajčili pred jej vchodom do bytovky s Kristínou a vtedy išla p. T. popri nich z práce domov a nič nevravela a potom pani T. kričala, že jej ukradli kabelku

Svedok O. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedol, že sedeli s kamarátom na lavičke a počúvali hudbu. Zrazu si všimli, že niekto kričí pomoc, pomoc a kým dobehli, tak ten páchatel', čo zrejme lúpil, vybehol z vchodu. Išli k tete a pýtali sa jej, či sa jej niečo nestalo a nič iné nevideli. Sedeli asi 60 metrov od vchodu, kde sa to stalo, bežali za páchatelom, ale on zmizol. Napriek tomu, že boli zatvorené dvere na vchode do bytovky, počuli krik o pomoc. Páchatel' mal na sebe kabát, približne po pás, čiernej farby, neskôr to opravil na vestu po pás červenej farby, nohavice nevidel, ani topánky. Mal niečím prekrytú hlavu, ale nevedel či mal prekrytú aj tvár, lebo ho videl iba z boku. V rukách nemal nič, utekal rýchlo. Mohol mať tak 160 cm ako svedok, pričom svedok mal minimálne 175 cm.

Svedok S. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedol, že poznal z videnia p. T., je to jeho susedka a obžalovaného nepoznal. Býval na 1. poschodí a počul krik, práve večeral, počul ako po maďarsky R. T. kričí pomoc, pomoc, tak zišiel k nej do vestibulu, bola veľmi preľaknutá, nevedela ani ako sa volá, akurát sa dvíhala zo zeme, ťažko komunikovala, len mu povedala, že ju prepadli, tak vyšiel von z vchodu, ale bola veľká hmla a tma, videl len na 15 metrov, tak sa vrátil a zavolať políciu. Keď vyšiel z vchodu, obehol celú bytovú jednotku, ale keďže nevidel nikoho utekať, nevedel ktorým smerom mal ísť, tak sa vrátil a všimol si, že od lavičiek, ktoré sú 40 metrov od vchodu, prichádzali dvaja Rómovia, tak sa ich pýtal, či niekoho nevideli, ale povedali, že nie.

Svedkyňa C.. I. D. na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedla, že obžalovaného nepozná a p. T. možno pozná zvidenia. Niekedy v zime, pár rokov dozadu, išla s dcérkou od pekárne k ich bytovke a za nimi išla asi meter od nich osoba, muž, bolo jej to nepríjemné, bol blízko za nimi, ale neobzrela sa. Potom zastala, lebo čakala na manžela, táto osoba prešla okolo nich, ale nevidela mu do tváre, bol oblečený v tmavom. Tá osoba pokračovala ďalej k bytovke. Asi o 2 minúty z bytovky počula ako p. T. kričala po maďarsky pomoc. Potom videla ako vybehla tá istá osoba, čo išla v tesnej blízkosti za nimi, ako uteká od toho vchodu smerom k I. ulici na T.. Viditeľnosť bola znížená, bola hmla a už aj tma, ale svietili pouličné lampy. Z pohybu toho páchatela zistila to, že sa nejednalo o osobu staršiu, nemal problém s behom alebo chôdzou. Išlo o osobu minimálne 180 cm vysokú, keďže bol naobliekaný, tak nevedela povedať, akaj bol postavy, ale tá osoba nebola ani chudá, ani tučná, taká priemerná. Ten muž mal na sebe tmavé nohavice, tmavú bundu, nevedela či krátku alebo dlhú bundu.

Svedkyňa C. K. na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedla, že obžalovaného nepozná a p. Kissovú pozná ako susedu, majú dobrý vzťah a D. pozná ako kamarátku. Bolo to niekedy v zime večer, bola tma a aj hmla, vracala sa z roboty a išla smerom ku vchodu, kde býva. Počula krik p. T. a bola 2 vchody od toho vchodu, kde kričala p. T.. Dvere na vchod boli otvorené a počula ako kričí po maďarsky pomoc. Videla osobu, ktorá mala kapucňu na hlave a rýchlo utekala smerom za bytovku, videla ho z cca. 20-30 metrov. Tá osoba mala tmavú mikinu s kapucňou, tmavé nohavice, do tváre mu nevidela. Potom utekala za ním, ale potom zastala, lebo nevidela kam išiel, pri ôsmom vchode ho prestala sledovať, lebo nevedela, ktorým smerom ušiel. Bol vysoký 180 cm, bežal rýchlo, takže to musela byť fyzicky zdatná osoba, jednalo sa o mladšiu osobu. Potom vošla do vchodu a p. T. jej povedala, že ju páchatel strčil na zem, vzal jej tašku a povedala, že tam má všetky doklady.

Svedok C.. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedol, že v pozícii vyšetrovateľa PZ Revúca vyšetroval všetky 3 skutky, z ktorých je obžalovaný Lipták v tomto konaní obžalovaný, pozná ho len z práce.

Keď mal nastúpiť obžalovaný na vyšetrenie duševného stavu do Kremnice, telefonoval mu, keďže tam nenastúpil dobrovoľne, že kde sa nachádza s tým, že mu povedal, že mu poslal PN mailom, ale PN mu neprišla, prišla mu až neskôr. Informoval sa na Úrade práce, či predložil aj im takúto PN, pretože je na to 3 dňová lehota a povedali mu, že nepredložil a ďalej teda konali tak, že ho dodali do zdravotníckeho zariadenia.

Pri prehliadke domových priestorov u matky obžalovaného obžalovaný nespolupracoval, bol vyzvaný na otvorenie dverí, a to takým hlasným spôsobom, že všetci susedia vyšli na chodbu a on stále neotváral, a tak kolegovia museli násilím vniknúť dnu a obžalovaný sa správal tak, že bolo zrejmé, že je pod vplyvom nejakej látky, pravdepodobne Herby, teda sušiny, ktorá je poliata acetónom alebo toluenom a táto látka nie je oficiálne zakázaná. Mal viditeľne euforickú náladu, celý čas sa smial a provokoval. Nevydal žiadne veci, takže museli pristúpiť k domovej prehliadke a celý priebeh tejto prehliadky a aj veci, ktoré boli odňaté, sú v zápisnici.

V byte našli kúsky dámskej kabelky hnedej farby, takisto kúsky mobilného telefónu s tým, že kabelku identifikovala pri výsluchu poškodená Kissová, a keďže ten mobilný telefón bol rozbitý, snažili sa identifikovať ho podľa IMEI čísla, pričom IMEI, ktoré im uviedla poškodená Kissová a svedok W.. P. Č. sa zhodovali s IMEI číslom na telefóne a zároveň bol telefón zaslaný biologickú expertízu do kriminálno - expertízneho ústavu v Slovenskej Ľupči, kde bolo zistené, že na tomto telefóne sa nachádzajú DNA stopy obžalovaného. Mobilný telefón bol nájdený v prvom reproduktore od okna v kuchyni a časti kabelky boli nájdené v druhom reproduktore od okna v kuchyni.

Svedok J. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku 1/ obžaloby uviedol, že obžalovaného pozná, ale nie je s ním v žiadnom vzťahu, iba z videnia. S bratrancom O. O. išli na prechádzku, potom si sadli na lavičku, hrali sa s mobilom a na to počuli ako pani začala kričať o pomoc, a tiež si všimli, že jeden chlap utekal odtiaľ s taškou, potom vyšla pani z vchodu, prišli k nej pomôcť jej a išli hľadať páchatela, boli viacerí, ale nenašli ho. Od tej osoby, ktorá utekala s tou taškou, bol vzdialený najmenej asi 10-15 metrov, bola tma a nebolo vidieť, kto beží s taškou, ale bol od neho asi vyšší, teda mal viac ako 170 cm, bol plnšej postavy ako svedok, ktorý je chudý, bežal rýchlo, teda určite to bol mladý muž podľa pohybu, do tváre mu nevidel, lebo bol vo veľkom kabáte, na hlave mal kapucňu z kabáta, ktorý bol pravdepodobne tmavej farby. Páchatel bežal za bytovkou ako je hlavná cesta, ktorá vedie do mestskej časti zvanej T..

Na hlavnom pojednávaní bola ku skutku 1/ obžaloby prečítaná aj výpoveď svedka C. S. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná v zmysle trestného poriadku.

Svedok C. S. pri výsluchu v prípravnom konaní ku skutku 1/ obžaloby uviedol, že 21.11.2012 mu večer vyvolával na jeho strakin mobil obžalovaný a neskôr aj prišiel k jeho starkej a volal ma k nemu domov. Starká v ten večer bola na balkóne a počula, ako nejaká žena kričí o pomoc, že jej niekto ukradol tašku, on vtedy ležal na gauči v izbe.

V byte u obžalovaného si svedok na záchode všimol v igelitovej taške kabát z hrubšej hnedej látky, potom v ďalšej izbe, kde bol balkón, mal na stole 20,- eur, ktoré mu dal obžalovaný do ruky, že tieto ukradol od tej pani čo robí v stánku a mal aj nejaké mince, a hovoril svedkovi, aby za to išiel kúpiť nejaký pervitín. Svedok s tým ale nechcel mať nič spoločné a peniaze mu vrátil. Obžalovaný potom priniesol telefón Nokia a chcel, aby svedok išiel telefón vymeniť za herbu. Ani z týmto nechcel mať svedok nič spoločné, chcel odísť z bytu, ale prišli policajti, klepali na dvere, on mu vtedy ukázal aj kúsok rozstrihaného hnedého kabáta, ktorý mal pri tej lúpeži na sebe. Keď policajti odišli, išiel aj on domov. Potom sa mu obžalovaný ozval až o 3 dni, išli spolu po DM. ulici a na druhej strane cesty išla po chodníku jedna pani, pozerala po nich a on sa obžalovaného spýtal, či práve ju olúpil a obžalovaný povedal, že áno. Opisal mu, že jej vytrhol tašku z ruky a utiekol vtedy pri tej lúpeži. Neskôr, keď svedok chcel vymeniť telefón za herbu mu obžalovaný povedal, že už ho rozbil a spláchol na záchode.

Svedkyňa poškodená T. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2/ obžaloby uviedla, že s obžalovaným aj vtedy a aj teraz bola suseda z jedného paneláka, v čase skutku boli kamaráti a teraz s ním žiaden vzťah nemá. Býva na 4. poschodí a obžalovaný na 3. poschodí, tak to bolo aj vtedy. Stalo sa to v máji XXXX, kedy ho poprosila, aby jej z fotoaparátu stiahol nejaké fotky do počítača, lebo jej počítač nefungoval, čo aj urobil. Bol kľudný, dobrý, stiahol jej fotky a keď sa už chystala domov, tak sa to stalo. Vtedy v byte bývala s mamou a aj obžalovaný býval v tom čase s jeho mamou, ale nebola vtedy doma. Ako odchádzala z jeho bytu, tak ju hodil obžalovaný o umakartové dvere a keď bola na zemi, ľahol si na ňu. Mala na sebe tepláky, ktoré jej stiahol dole aj so spodným prádlom, on si tak isto stiahol rifle a spodné prádlo, a tak potom s ňou súložil. Od toho momentu, ako ju hodil na zem, kričala, ale obžalovaný jej aj počas toho styku tlačil rukou na tvár, aby bola ticho. Bránila sa slovne a odtláčala ho rukami aj nohami od seba preč. Keď spadla na zem, tak si udrela hlavu, ale bola len preľaknutá, ale určite pri vedomí a pamätala si na to dobre. Trvalo to celé asi 10-15 minút. Skončilo to tak, že obžalovaný mal orgazmus. Potom vstala a išla domov s tým, že ju nechcel pustiť z bytu, ale jej sa nejako podarilo otvoriť dvere, on sa ich snažil zavrieť, ale sa jej podarilo odísť. Odvtedy sa nerozprávali a s odstupom času k obžalovanému cíti odpor.

Asi 2 mesiace po tomto skutku sa náhodne stretli s obžalovaným na balkónoch, asi 10 metrov od seba, kde vešala prádlo a on bol na balkóne svojej bývalej N. Y., kde sa oni dvaja bozkávali, jej on ukázal prostredný prst na ruke.

Po skutku išla domov, neoznámila to hneď nikomu, po dvoch týždňoch to povedala jej nebohej mame, nikomu inému to nepovedala, ani mama to nikomu nepovedala. Po týždni mama zavolała obžalovaného s tým, že išla k nemu domov a povedala mu, aby prišiel k nim domov, v tom čase ešte nebolo podané trestné oznámenie. Obžalovaný, keď bol u nich, tak sa ho jej mama opýtala, či je pravda to, čo tvrdila svedkyňa, lebo ak by jej klamala, tak by asi nebola celkom v poriadku. Obžalovaný vtedy vstal a prešiel do kuchyne a kričal, že zavolá na nich políciu a potom odišiel z bytu. Nerozprávala to ani svojmu vtedajšiemu partnerovi I. B.i.

Po tomto skutku ostala tehotná, vo februári XXXX bola operovaná, mala cystu na ľavom vaječníku, približne 19.08.2011, kedy sa vrátila z O.a z dvojtyždňového opatrovateľského turnusu, potratila.

K psychiatricke začala chodiť v roku 2008 alebo 2009, mala diagnózu schyzoafektívna porucha, depresívny typ. V roku 2009 bola aj hospitalizovaná mesiac v Rožňave na psychiatrii, potom chodila ambulantne k MUDr. Jane Greškovej, ktorej povedala v roku 2011, že bola tehotná. Potrat bol spontánny, ale aj tak by išla na interrupciu. Gynekologičke MUDr. Babišovej nepovedala, ako otehotnela a psychiatricke to povedala, keď jej prišla výzva z polície, teda že to bol obžalovaný. Predtým to psychiatricke nepovedala, pretože na to nemohla myslieť, hanbila sa.

Trestné oznámenie podala až po roku a pol od skutku, pretože po celý čas cítila nespravodlivosť, že to páchatelovi prejde, tak preto sa už rozhodla, že pôjde podať toto trestné oznámenie dňa 04.12.2012.

V tejto dobe nie je psychicky chorá, bola psychicky chorá v minulosti, trpela schyzoafektívnou poruchou depresívneho typu.

Dňa 04.12.2012 odmietla podať v O. trestné oznámenie na obžalovaného, pretože vtedy prišla polícia za obžalovaným do ich bytovky, nevedela v akej veci prišli pre neho, ale videla, že ho berú a to vtedy bol taký impulz pre ňu, aby tento skutok oznámila na polícii. Aj išla do Revúcej podať trestné oznámenie, ale bola vystresovaná, tak ho nepodala a dňa 18.12.2012 už nabrala odvahu podať trestné oznámenie na

obžalovaného. Nevedela, prečo ani jej matka nešla na obžalovaného podať trestné oznámenie, keďže o tom ako jediné okrem svedkyne mala vedieť.

Svedkyňa R. B., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní ku skutku 2/ obžaloby uviedla, že poškodená D. sa jej javila taká zvláštna, niekedy sa jej pozdravila, niekedy nie. Chodilo k nej často veľa rôznych chlapov, z tých čo k nej chodili, tak vedela o C. S.Ó.. Po tom údajnom skutku sa na ňu poškodená D. pozerala aj s jej kamarátkou tak, ako keby jej mala niečo urobiť a mala aj pocit, že jej niekedy robila napriek, keď jej napr. zašpinila okno kobercom.

Jej syn mal viac dámskych návštev, ale nevedela, či to boli priateľky alebo kamarátky.

Nedovolila, aby S.ó chodil ku nim domov, aj keď boli zo synom kamaráti, lebo mal pestrú minulosť, bol v minulosti súdne trestaný, a preto nechcela, aby tam chodil. Syn je bez práce, ale má živnosť, zakázala mu, aby tam nikto nechodil do jej bytu, ale on jej povedal, že tam nikto nechodí a že si to ona vymýšľa. Mala v byte fľaky a cítila tam dym, tak nechcela, aby tam chodili synovi kamaráti, lebo mohli aj niečo ukradnúť.

Stýkala sa aj s matkou poškodenej D. a tá jej nenaznačila, že by sa na ňu hnevala, ona pila dosť alkoholu. Nevidela, že by syn mal vzťah s T. D.D., ale syn sa jej nezdôveroval s takými vecami. Synovi pomáha s nákupom stravy a aj finančne, býva s priateľkou striedavo u nej a striedavo u priateľky.

Ku skutku 3/ obžaloby svedkyňa uviedla, že syn jej povedal, že tú elektrocentrálu zobral, lebo mu C.. L. nezaplatil za prácu. Od mája do augusta 2012 pracoval u MUDr. L., nevedela na základe akej zmluvy, ani za koľko peňazí tam mal robiť.

Svedok I. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku 2/ obžaloby uviedol, že obžalovaného pozná ako obyvateľa P., T. D. pozná osobne, je to jeho kamarátka. T. D. bola jeho priateľka, v marci 2011 sa rozišli. To znásilnenie sa malo stať v máji 2011, jemu to povedala s odstupom pár týždňov, ako sa ten skutok mal stať. T. D. bývala od neho neďaleko, stretávali sa aj vonku, ale o tom znásilnení mu povedala asi u nej doma. Povedala mu, že išla k obžalovanému do bytu, nevedel presne kvôli čomu, ale veľmi plakala. Vravil jej, že to mala hneď oznámiť, ona povedala, že sa bála. Povedala mu, že sa bojí obžalovaného, že jej ublíži, mal jej robiť aj predtým napriek, napr. jej mal poškodiť poštovú schránku, preto aj predala ten byt a išla bývať inde a pracuje v Rakúsku na tri týždne, potom si plánuje kúpiť byt v Tornali. Od jej nebohej matky vedel, že ona bola za ním, ale že on ju vtedy vysmial a potom ešte prišiel za nimi do bytu a povedal im, že sú blbé.

Svedkyňa MUDr. Jana Grešková na hlavnom pojednávaní ku skutku 2/ obžaloby uviedla, že T. D. bola liečená na psychiatrickom oddelení v Rožňave od 19.08. 2009 a po skončení hospitalizácie dochádza na jej psychiatrickú ambulanciu NsP sv. Barbory v Rožňave. Druhý pobyt na psychiatrickom oddelení bola od 18.11.2009 do 17.12.2009 a tretí pobyt od 16.05.2010 do 02.06.2010.

Od júna 2010 až do 23.04.2013 sa liečila iba ambulantne, hospitalizovaná už nebola. V celej zdravotnej dokumentácii nemala zmienku o tom, že by T.L. D.ová povedala na jej ambulancii, že bola znásilnená. Čo sa týka príbuzných údajov, vyskytuje sa okrem bežnej psychiatrickej symptomatológie údaj z 02.08.2011, keď prišla na ambulanciu, že pri užívaní psychofarmák zostala tehotná, udáva, že nie je stotožnená s tehotenstvom a chce ísť na interrupciu. Od 23.11.2011 až do 06.11.2012 udávala počas ambulantnej kontroly, snahu o plánované tehotenstvo, preto od 11.01.2012 pristúpili k redukcii psychofarmák. Psychofarmaká sú prísne kontraindikované počas užívania v tehotenstve. Dňa 06.10.2012 udávala, že potratila a ďalej verbalizovala túžbu byť tehotná, preto pokračovali v postupnom úplnom vynechaní psychofarmák z liečby T. D.D.. Dňa 15.01.2013 pri ambulantnej kontrole udávala, že chce byť tehotná a psychofarmaká nebude užívať. Dňa 05.02.2013 prišla na ambulanciu s tým, že bez užívania psychofarmák sa jej vrátili depresívne stavy, podráždenosť a poruchy spánku, preto dňom 05.02.2013 vrátili do liečby kombináciu antidepresív.

Posledná návšteva na psychiatrickej ambulancii u svedkyne bola 23.04.2013, o všetkých týchto kontrolách svedkyňa predložila súdu kópie zdravotnej dokumentácie. Iné informácie ohľadne ďalšej liečby alebo uvedeného znásilnenia psychiatrická karta na rožňavskej psychiatrickej ambulancii nedisponuje. Meno B. B. nebolo spomenuté pri vyšetrovaní v jej ambulancii.

Svedkyňa P. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná zo základnej školy, nevidela ho 13 - 14 rokov. Obžalovaný nebol na ňu nikdy agresívny, nikdy ju neudrel ani nebil a v žiadnom prípade ju neznásilnil ale naposledy ho videla, keď mala približne 15 rokov, teraz má 30 rokov.

Na hlavnom pojednávaní bola ku skutku 2/ obžaloby prečítaná aj výpoveď svedkyne S. R. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná v zmysle trestného poriadku.

Svedkyňa nebohá S. R. pri výsluchu v prípravnom konaní ku skutku 2/ obžaloby uviedla, že bola matkou poškodenej T. D., ktorá jej asi po dvoch týždňoch od skutku povedala, že ju znásilnil obžalovaný. Hneď išla do bytu za obžalovaným a povedala mu, že vie o tom, že znásilnil jej dcéru, na čo on začal kričať, že na nich zavolá políciu. Dcéra už potom ostala aj tehotná a cestou domov z Rakúska dcéra potratila. Trestné oznámenie nepodala, lebo si s dcérou mysleli, že už prešlo odvtedy veľa času a nedá sa to už podať. Neskôr sa dcéra pre to veľmi trápila a podala na neho trestné oznámenie a ani o tom matke nepovedala. Taktiež jej dcéra povedala, že mali spolu pohlavný styk len jedenkrát, a to keď ju mal znásilniť.

Súd vykonal ku skutku 2/ obžaloby aj dokazovanie výsluchom znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, MUDr. Márie Martinovej, ktorej úlohou bolo vypracovať psychologický posudok na poškodenú T. D.. Znalkyňa pri svojej výpovedi uviedla, že vyšetrenie preukázalo, že menovaná bola dvakrát psychiatricky hospitalizovaná v roku 2010 a raz v roku 2009 a dôvodom tomu boli vyčerpanosť, stresy a depresie. Psychiatricky je vedená s diagnózou schyzoafektívna porucha, depresívny typ. V mladosti mala aj úraz, pád z koňa, následkom čoho má epileptické záchvaty a tieto dve diagnózy viedli, že bola invalidizovaná. V čase vyšetrenia užívala lieky, a to lieky na poruchy nálady, na depresiu a na zmiernenie úzkosti. Neužívala žiadne lieky kvôli psychotickým príznakom, a teda bludom či halucináciám, ktorými nikdy ani netrpela. Bola vyšetrená zároveň aj psychologicky, toto vyšetrenie preukázalo len ľahko zníženie intelektové schopnosti a nepotvrdilo organické poškodenie mozgu. Poukázalo na osobnosť vyšetrovanej, ktorá je precitlivená, ale má dobrý kontakt s realitou. Nepreukázalo známky ani zvýšenej sugestivity, ani sklony ku konfabuláciám. Psychologické a psychiatrické vyšetrenie zároveň zhodnotilo pravdepodobnosť pravdivosti jej výpovede, a to v rovine všeobecnej vierohodnosti ako aj špecifickej vierohodnosti. Čo sa týka všeobecnej vierohodnosti výpovede preukázalo sa, že prevažuje všeobecná vierohodnosť jej výpovede, rovnako prevažuje aj špecifická vierohodnosť výpovede. V čase posudzovaného skutku neboli u nej zistené žiadne také okolnosti, ktoré by viedli k chorobnému zníženiu ovládacích a rozpoznávacích schopností menovanej, teda tieto boli zachované. Pri hodnotení možných ďalších psychologických pohnútok neboli zistené neprimerané chorobné prejavy v jej správaní. Aj vo všeobecnosti, a tak aj u menovanej, silný emočný zážitok, akým znásilnenie je, umožňuje udalosť zapamätať si a následne ju reprodukovať. Schopnosť správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť bola u nej zachovaná. Nebol preukázaný vplyv psychoaktívnych látok, ani nebola preukázaná prípadná duševná porucha alebo choroba v pravom slova zmysle, a to výskyt halucinácií a bludov.

Vypovedala kľudne, bez výrazných emočných prejavov, ale nie ľahostajne a vyšetrením sa nepotvrdil sklon ku konfabuláciám. Znásilnenie je mimoriadna citová trauma, mnohé ženy to nikdy nevypovedia, žijú s tým celý život. Ak by chcela nejak zovšeobecniť, pri znásilnení sa jedná o závažný emociálny skutok, ku ktorému sa niekedy ženy nepriznajú celý život, sú ním poznačené, začnú piť napríklad, ťažko niečo z toho aplikovať na tento prípad.

Svedok poškodený C.. G. T.-L. na hlavnom pojednávaní ku skutku 3/ obžaloby uviedol, že k vlámaniu došlo na Bottovej ulici č. 23 v Tornali, kde sa momentálne nachádza psychiatrický stacionár a fitnesscentrum, ale v tom čase sa tá budova rekonštruovala, ale bola riadne uzamknutá. Aj na ulici Š. XX E. P. sa vlámali a tam mu zobrali elektrocentrálu. Tieto budovy sú v susedstve, majú styčný bod, kde sa dotýkajú a tam vzniklo k vniknutiu a odcudzeniu elektrocentrály.

Keď vošiel do garáže budovy na ulici Š. XX, zistil, že bola odcudzená elektrocentrála. Bolo to niekedy koncom septembra 2012 a elektrocentrála mu bola vrátená tesne pred Vianocami 2012 policajtom p. Jačom, ktorý mu oznámil, že bola odcudzená p. B., p. S. a ešte nejaké tretia osoba tam bola. Pri kradnutí poškodili aj žalúziu, a na ulici Bottovej boli vylámané dvere.

V týchto budovách u neho pracoval na dohodu aj obžalovaný, kvôli tomu, že ho poprosil, že nemá čo jesť v máji 2012, sám sa teda ponúkol. Dal mu nejakú robotu, do septembra 2012 robil normálne tak, ako sa dohodli, potom začal vyvíjať aktivity, vykonávať veci, na ktorých sa vopred nedohodli a žiadal za to zaplatiť. On mu zaplatil podľa jeho uváženia, čo sa mu nepáčilo a začal sa mu vyhrážať. Chválil sa niekomu, že mu poškodil auto, ktoré mal svedok celé poškriabané. Potom absolvoval liečbu, bol asi 6 mesiacov v Plešivci a po návrate z Plešivca sa mu dokonca ospravedlnil a pýtal od neho znovu prácu. Obžalovaný potrebuje odbornú pomoc, podľa svedka máva abstinenčné príznaky.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Pri konfrontáciách medzi obžalovaným a svedkom C. S. obidvaja zotrvali na svojich predchádzajúcich výpovediach z prípravného konania s tým, že obžalovaný ukázal na svedka S. ako na osobu, ktorá mala v byte obžalovaného umiestniť do reproduktorov značky AIWA kúsky hnedej kabelky a rozbitý mobilný telefón Nokia. Svedok to poprel a povedal, že obžalovaný mu hovoril, že tie veci z lúpeže všetky zahodil do rieky Slaná.

Zo znaleckého posudku Kriminalisticko - expertízneho ústavu súd zistil, že rovnaký profil biologického materiálu DNA zaistený na klávesnici a hrane zadného krytu predmetného mobilného telefónu zn. Nokia bol zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označeného „Ladislav Lipták“.

IMEI číslo mobilného telefónu zo skutku 1/ obžaloby bolo identifikované na základe vyjadrenia spoločnosti Slovak Telekom a.s., ktorá predmetný mobilný telefón zn. Nokia evidovala s IMEI 3XXXXXXXXXXXXXXXXX na svedka W.. P. Q..

Pri domovej prehliadke bytu vo vlastníctve R. B., matky obžalovaného, v ktorom mal v čase skutku 1/ obžaloby trvalý pobyt aj obžalovaný boli v byte nájdené Micro SD Nokia 512 MB v obývačke na kvetináči vedľa gauča, rozložená časť mobilného telefónu Nokia - displejová zadná časť zn. Nokia a spodná časť klávesnicová vnútorná v kuchyni v prvom reproduktore AIWA od okna, 3 ks prešívanej hnedej koženky v kuchyni v druhom reproduktore AIWA od okna, 4 ks z mobilného telefónu zn. Nokia 6303c s IMEI XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v kuchyni v pravom reproduktore AIWA od okna po rozobratí a časť kovového dáždika v chodbe v skrinke pod zrkadlom. Domová prehliadka bola zdokumentovaná aj priloženou fotodokumentáciou a boli pri nej pre neposkytnutie súčinnosti obžalovaného na ňom použité donucovacie prostriedky zo strany polície, aby mohla byť domová obhliadka vykonaná riadne.

Miesto činu skutku 1/ obžaloby je zrejmé zo zápisnice z obhliadky miesta činu a pripojenej fotodokumentácie.

Predmetná elektrocentrála zo skutku 3/ obžaloby bola vrátená poškodenému C.. T. - L. od Š. D., ktorý ju mal od obžalovaného ako aj svedka C. S..

Ohľadne skutku 2/ obžaloby bolo zistené, že poškodená T. D. chcela podať v tejto veci trestné oznámenie dňa 04.12.2012 na polícii v O., ale si to rozmyslela a podala ho až dňa 18.12.2012 E. P..

Zo znaleckého posudku MUDr. Martinove a MUDr. Benkoviča, znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria súd ohľadne poškodenej T. D.D. zistil, že neboli u nej zistené výkyvy nálad, ani poruchy vnímania či myslenia, ktoré by preukazovali výskyt duševnej poruchy. Bola u nej zistená diagnóza schizoafektívna porucha, depresívny typ, ale v čase skutku 2/ obžaloby neboli u nej zmenené ovládacie a ani rozpoznávacie schopnosti. Neboli zistené zvýšené sklony ku konfabuláciám ani zvýšenej sugestibility a aj jej pamäťové schopnosti boli zachované.

Z lekárskeho správ MUDr. Greškovej súd zistil, že T. D. sa u nej liečila na ťažké depresívne stavy v rokoch 2011 a 2012, pričom často menila názor na to, či chce, alebo nechce otehotnieť a podľa toho jej boli stále menené aj predpísané lieky.

Zo správy gynekologičky MUDr. Babišovej súd zistil, že T. D. bola v období júla a augusta 2011 tehotná, ale došlo k samovoľnému potratu a nezmenila sa o násilnom trestnom čine, ktorý by jej mal stav gravidity spôsobiť.

Dňa 03.10.2012 navrhol ako ošetrujúci psychiater obžalovaného MUDr. Kondratev- Nejman, aby bol obžalovaný pozbavený svojprávosti. Dňa 07.11.2012 bolo uznesením Okresného súdu Revúca zmenená psychiatrická liečba ambulantnou formou na ústavnú na základe návrhu MUDr. Kondratev - Nejmana.

V roku 2012 bol na obžalovaného vypracovaný znalecký psychiatrický posudok znalcami MUDr. Martinove a MUDr. Benkovičom, znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, a to na účely

posúdenia jeho príčetnosti pri skutku z 18.02.2011 kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Zo znaleckého posudku súd zistil, že obžalovaný v čase údajného skutku trpel vážnou duševnou poruchou - schizofrénia paranoides a boli u neho prítomné pravé bludné obsahy a nechápal zmysel trestného konania a ani nechápal svoje konanie vo vzťahu k trestnej činnosti. Jeho pobyt na verejnosti bol zo psychiatrického hľadiska potencionálne nebezpečný s rizikom pokračovania podobne chorobného správania.

Správy liečebne v Plešivci, Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici ako aj Nemocnice pre väzňov v Trenčíne ohľadne jeho osoby pozitívne, avšak dňa 10.01.2013 sa v Ústav na výkon väzby v Banskej Bystrici pokúsil o samovraždu, nechal aj list na rozlúčku, avšak sa z jeho strany s najväčšou pravdepodobnosťou nejednalo o skutočný pokus zobrať si život.

Zo znaleckého posudku MUDr. Tibora Ďuriana a MUDr. Petra Vážneho, znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, za odbornej pomoci PhDr. Jindřicha Cupáka ako znalca v odbore psychológia ohľadne príčetnosti obžalovaného vo vzťahu ku všetkých skutkom uvedeným v tejto obžalobe súd zistil nasledovné.

Napriek tomu, že v minulosti bola u obžalovaného preukázaná duševná choroba, v čase skutkov uvedených v obžalobe nebola zistená duševná choroba, iba schizoidná porucha osobnosti. Nebola u neho zistená ani sexuálna deviácia a v predmetnom čase mal síce ľahko zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, ale jeho schopnosť rozpoznáť nebezpečenstvo pre spoločnosť bola zachovaná a bol a je plne schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný účasti na trestnom konaní. Bola u neho taktiež zistená sekundárna symptomatická závislosť na alkohole a iných psychoaktívnych látkach, ale neboli u neho v dôsledku užívania neznámej látky zistené psychické alebo fyzické zmeny a dlhodobé používanie drog nemalo vplyv na páchaní predmetnej trestnej činnosti obžalovaného. Jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je nebezpečný, ale vzhľadom na ľahko zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, odporučili u neho ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Osobnosť obžalovaného vykazuje obmedzenie duševného obzoru, podpriemernú inteligenciu a bludné predstavy sú u neho podmienené konzumáciou psychoaktívnych látok. Jeho prognóza je neistá a podmienená hlavne abstinenciou od psychoaktívnych látok. V jeho pohnútkach dominuje potreba primárne uspokojiť svoje potreby bez ohľadu na potreby iných a vzhľadom na dlhodobé ťažkosti v sociálnej adaptácii je recidíva v budúcnosti pravdepodobná.

Taktiež bolo zistené, že obžalovaný na nariadené pozorovanie a vyšetrenie duševného stavu do PN Kremnica dobrovoľne nenastúpil.

Z trestného rozkazu tunajšieho súdu z 04.06.2014, právoplatný 15.08.2014, sp. zn. 2T 107/2014 súd zistil, že za skutok 3/ tejto obžaloby bol týmto trestným rozkazom odsúdený v spolupáchateľstve s Ladislavom Liptákom odsúdený svedok C. S..

Miesto činu skutku 3/ obžaloby je zrejmé zo zápisnice z obhliadky miesta činu a pripojenej fotodokumentácie.

Odbornými vyjadreniami bola preukázaná hodnota odcudzených predmetov pri skutku 1/ obžaloby, a to koženej peňaženky, dáždника a koženkovej kabelky na sumu 23,50 eur, dámskych okuliarov s pozláteným rámom na 150,- eur a mobilného telefónu zn. Nokia 6303c na sumu 25,- eur. Odcudzená elektrocentrála a rozbité dvere zo skutku 3/ obžaloby boli ohodnotené na 340,- eur, resp. 10,- eur.

V správe Mesta Tornaľa nie je obžalovaný bližšie hodnotený, iba že je veselej povahy.

Z lustrácie priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dopustil v minulosti priestupku proti majetku a niekoľkých priestupkov na úseku cestnej dopravy.

Na základe uznesenia Obvodního soudu Praha 5 sp. zn. 2T 197/2005 bol obžalovaný účastný amnestie a trest 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený Obvodním soudem Praha 5 sp. zn. 2T 197/2005 a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný nebol doposiaľ na území Slovenskej republiky súdne trestaný, bol 2 krát odsúdený v Českej republike, naposledy v roku 2008 na trest odňatia slobody 2 rokov vo

väzení s dozorum ako aj trest vyhostenia na 8 rokov za zločin vydierania podľa § 235 ods. 2 Trestného rádu Českej republiky.

Súd nevykonával dokazovanie prehratím CD nosiča, ktorý súdu predložil obžalovaný a ktorý ho aj navrhol na hlavnom pojednávaní prehrať, nakoľko senát sa pred pojednávaním s obsahom tohto CD nosiča oboznámil, pričom sa na ňom nenachádzali žiadne skutočnosti, ktoré sa priamo týkali jedného z bodov obžaloby, resp. ktoré by mali akýkoľvek vplyv na ktorýkoľvek z výrokov uvedených v tomto rozsudku.

V súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na verejnom zasadnutí pri predbežnom prejednaní obžaloby po výsluchu znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, ohľadne duševného stavu obžalovaného v čase spáchania predmetných skutkov ako aj v čase konania verejného zasadnutia, nadobudol senát pochybnosti o duševnom stave obžalovaného, a to vzhľadom na doteraz vykonané viaceré znalecké posudky na jeho osobu, preto vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného pozorovaním v zdravotníckom zariadení. Tento názor senátu tunajšieho súdu si osvojil aj senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, na základe čoho bol obžalovaný podrobený pozorovaniu v Psychiatrickej nemocnici profesora Matulaya v Kremnici. Z výsledkov pozorovania a následného znaleckého posudku MUDr. Tibora Ďuriana a MUDr. Petra Vážneho bolo preukázané, že obžalovaný v čase spáchania skutkov netrpel a ani v súčasnosti netrpí takou duševnou chorobou, ktorá by spôsobovala, že by nebol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a rovnako bolo preukázané, že obžalovaný bol a je plne schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný účasti na trestnom konaní. Až po takomto preukázaní duševného stavu obžalovaného, pristúpil tunajší senát k vykonaniu dokazovania v predmetnej veci na hlavnom pojednávaní.

Obžaloba bola na obžalovaného podaná pre 3 skutky, ktoré spolu ani druhovo ani časovo nijak nesúviseli. Senát tunajšieho súdu teda vykonával dokazovanie ku všetkým 3 skutkom osobitne, pričom po kompletnom vykonaní dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutky 1/ a 3/ obžaloby a skutok 2/ obžaloby sa nestal.

Obžalovaný odmietol vypovedať, avšak počas hlavného pojednávania sa niekoľkokrát vyjadril, že skutok 3/ obžaloby, prokurátorom pôvodne kvalifikovaný ako prečin krádež podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a neskôr prekvalifikovaný na zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, spáchal spoločne s už odsúdeným C. S., ako pomstu poškodenému MUDr. Kondratevovi - Nejmanovi za to, že im údajne nevyplatil mzdu, na ktorej sa predtým, ako začali pracovnú činnosť v jeho dome, dohodli. Tvrdenie obžalovaného ohľadne skutku 3/ obžaloby je plne v súlade s výpoveďou svedka poškodeného MUDr. Kondrateva - Nejmana, ktorému bola predmetná odcudzená elektrocentrála HONDA EA 2500 vrátená políciou od svedka Susányiho, ktorý ju mal od obžalovaného a už za tento skutok odsúdeného Mária Anderka. Vyjadrenie obžalovaného však senát nepovažoval za priznanie viny v zmysle § 37 písm. l/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný skutok 3/ obžaloby nikdy pred senátom úprimne neoľutoval. Výpoveď matky obžalovaného je v súlade s vyššie zistenými skutočnosťami, pretože syn jej povedal, že zobrali elektrocentrálu preto, lebo im MUDr. Kondratev - Nejman nezaplatil za prácu.

Ku skutku 1/ obžaloby bolo urobené rozsiahle dokazovanie, možno až nad rámec potrebný na posúdenie viny obžalovaného. Viny obžalovaného preukazujú hlavne výpoveď svedka C. S. z prípravného konania, ktorý však odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní z obavy z vlastného trestného stíhania v predmetnej veci lúpeže, čo možno z jeho pohľadu chápať hlavne v súvislosti s tým, že obžalovaný zo skutku 1/ obžaloby, teda lúpeže, v prípravnom konaní obvinil práve svedka C. S.. Pri výpovedi v prípravnom konaní svedok C. S. presne opísal, ako mu obžalovaný povedal o predmetnej lúpeži, identifikoval aj poškodenú T. ako osobu, ktorú olúpil a ktorú vtedy svedok S. nepoznal, a ukázal mu aj peniaze a mobilný telefón pochádzajúci z predmetnej lúpeže. Z výpovedi svedka S. je zrejmý aj motív konania obžalovaného, a to potreba zakúpenia pervitínu, resp. látky zvanej „herba“.

Obžalovanému nebolo vidieť pri lúpeži do tvári, avšak poškodená Kisoová sa pri výpovedi jasne vyjadrila, že spoznala štýl chôdze, pohyb obžalovaného a aj kabát, v ktorom ju olúpil, už videla na obžalovanom predtým, pretože obžalovaného dobre poznala z obchodu, kde pracovala a kde on pravidelne chodil. Senátu je zrejmé, že takýto dôkaz bez toho, aby poškodená videla pri skutku priamo do tváre obžalovaného, by na usvedčenie obžalovaného, a to ani s v súhrne s výpoveďou svedka S. z prípravného konania, nepostačoval. Senát však tieto výpovede vyhodnotil v súhrne s ďalším dôkazom, a to domovou prehliadkou, ktorá bola vykonaná v byte matky obžalovaného, v ktorom obžalovaný v čase skutku býval a do dnešného dňa aj býva, pri ktorej boli nájdené veci pochádzajúce z lúpeže, konkrétne kusy hnedej kabelky ako aj mobilného telefónu Nokia 6303c. Kusy hnedej kabelky pri rekognícii poškodená viackrát spoznala ako kusy pochádzajúce z jej kabelky, ktorá jej bola v predmetný večer ulúpená. Prostredníctvom IMEI mobilného telefónu NOKIA 6303c bolo preukázané, že telefón poškodenej ako svojej vtedajšej zamestnankyni v minulosti podaroval svedok W.. P. Q. a oprávneným držiteľom telefónu v predmetný deň lúpeže bola poškodená Eva Kisoová. Aj z miest, kde boli predmetné veci pri domovej prehliadke nájdené, teda vo vnútri reproduktorov zn. AIWA, je senátu zrejmé, že obžalovaný sa tieto veci pochádzajúce z lúpeže snažil ukryť.

Obrana obžalovaného, že tieto veci do bytu jeho matky, v ktorom obžalovaný býval a býva, priniesol vtedy jeho kamarát svedok S. a ukryl ich tam z neznámych dôvodov, vyznieva jednoznačne ako účelovo vymyslená s jasným cieľom, a to vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za predmetný zločin lúpeže, pretože ak by s tou lúpežou obžalovaný nemal nič spoločné, nemal by dôvod nechať svedka S., aby v byte jeho matky takýmto spôsobom poukryl veci pochádzajúce z lúpeže, hlavne keď by z toho nemal mať žiadny prospech. Navyše bola expertízou preukázaná prítomnosť DNA obžalovaného na kúskoch mobilného telefónu, čo jasne preukazuje, že obžalovaný s telefónom manipuloval.

Ostatné výsluchy svedkov ohľadne skutku 1/ obžaloby nepriniesli žiadne priame alebo nepriame dôkazy o vine alebo nevine obžalovaného. Svedkovia, ktorí videli po lúpeži utekať osobu od vchodu bytového domu, kde došlo k lúpeži, sa ohľadne tejto osoby vyjadrili, že to bol mladší chlap. Keďže bola táto osoba oblečená v kabáte, ku postave páchatela sa nevedeli svedkovia presne vyjadriť, ale určite sa nejednalo o opis, ktorý by vylučoval, že to mohol obžalovaný. Rovnako výšku páchatela svedkovia určili od 170 do 180 cm, čo senát tiež vyhodnotil ako popis výšky, ktorý nevylučuje, že by to nemohol byť obžalovaný.

Súhrnným hodnotením dôkazov, a to hlavne výpovede poškodenej, svedka S. z prípravného konania ako aj výsledkov domovej prehliadky v byte obžalovaného senát dospel k záveru, že skutok 1/ obžaloby spáchal obžalovaný, ktorý tým, že násilím vytrhol poškodenej z ruky kabelku, naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Súd obžalovaného v časti skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby, ktorým sa mal obžalovaný dopustiť zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, oslobodil spod obžaloby, pretože dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že sa stal skutok, ktoré sa v tejto časti obžaloby kládol obžalovanému za vinu. Z tohto skutku usvedčovala obžalovaného iba výpoveď svedkyne poškodenej Kristíny Farkašovej, ktorej výpoveď však súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, pričom iný dôkaz svedčiaci o vine obžalovaného zo skutku 2/ obžaloby počas prípravného alebo hlavného pojednávania vyprodukovaný nebol.

Výpoveď poškodenej bola pre senát nezrozumiteľná z viacerých príčin. Poškodená opisovala priebeh údajného znásilnenia veľmi povrchno, pritom nepôsobila na senát dojmom, že by bola ešte zo skutku pri výpovedi v zlom citovom rozporení, čo je však vzhľadom na časový odstup výpovede na hlavnom pojednávaní od skutku aj samozrejmé. Napriek tomu nedokázala svojou výpoveďou senát presvedčiť o tom, že sa skutok stal tak, ako o tom poškodená vypovedala. Senát si je vedomý toho, že poškodenej nie je príjemné hovoriť o tom, presne akým spôsobom sa jej mal v predmetný deň zmocniť obžalovaný, avšak jej opisu údajného znásilnenia chýbala skutočná vôľa z jej strany brániť sa voči údajnému útoku obžalovaného. Pri vyzliekaní jej ako aj obžalovaného oblečenia nevyjadrila nijakú snahu brániť sa voči konaniu útočníka, pritom nehovorila ani o tom, že by ju fyzicky napádal, z čoho by teoreticky ešte mohla mať strach brániť sa voči útoku, prípadne že by utrpela nejaké zranenie, ktoré by jej zabránilo v tom, aby sa mohla brániť.

Nedôveru senátu v pravdivosť výpovede poškodenej podporila aj skutočnosť, že poškodená podala trestné oznámenie s odstupom viac ako 1 a pol roka od údajného skutku ako aj to, že údajný skutok

mala oznámiť svojej matke, s ktorou v tom čase žila v jednej domácnosti, až po 2 týždňoch od skutku. Senát zbral do úvahy aj vyjadrenia znalkyne MUDr. Martinove ohľadne toho, že znásilnená žena niekedy vôbec skutok neoznámí z rôznych psychických dôvodov, prípadne ho môže oznámiť až neskôr. V tomto prípade však bolo zo strany poškodenej zvláštne aj jej konanie v decembri roku 2012, kedy sa 04.12.2012 rozhodla podať trestné oznámenie na obžalovaného po tom, ako videla, že ku obžalovanému prišli do bytu policajti, nabrala teda odvalu, avšak napokon trestné oznámenie nepodala, pričom toto jej konanie senátu nevysvetlila. Napokon trestné oznámenie podala až s odstupom 2 týždňov, pričom ani toto svoje konanie nevysvetlila.

Výpoveď poškodenej obsahoval pre senát aj veľmi dôležitý rozpor s výpoveďou svedkyne MUDr. Jany Greškovej v tom, že poškodená ako psychiatrická pacientka s diagnózou schizoafektívna porucha, depresívny typ navštevovala pravidelne ambulanciu MUDr. Jany Greškovej, ktorej mala povedať, že otehotnela po znásilnení, čo údajne nepovedala okrem svojej matky nikomu. MUDr. Jana Grešková však jednoznačne poprela, že by jej pacientka Kristína Szásziová povedala o tom, že otehotnela počas znásilnenia. Vyjadrila sa k osobe poškodenej v tom zmysle, že poškodená počas liečby v jej ambulancii jedenkrát chcela otehotnieť, potom zase nie a vždy jej podľa toho musela upravovať lieky. Senát si je vedomý aj kladného hodnotenia poškodenej zo strany znalcov MUDr. Martinove a MUDr. Benkoviča ohľadne možných konfabulácií, avšak je potrebné si pripomenúť hlavne stanovisko ošetrojúcej psychiatricky poškodenej MUDr. Jany Greškovej, ktorá dlhodobo lepšie poznala stav poškodenej a ktorá pri hodnotení poškodenej uvádzala jej časté zmeny nálad a názorov.

Výpoveď matky poškodenej, počas hlavného pojednávania už nebohej, z prípravného konania, bola výpoveď o tom, čo jej dcéra s odstupom 2 týždňov po údajnom skutku povedala, pričom jej výpoveď neobsahovala konkrétne skutočnosti o skutku a rovnako vo výpovedi matka poškodenej nevysvetlila, prečo nepodala trestné oznámenie namiesto jej dcéry.

Po vyhodnotení dôkazov ohľadne skutku 2/ obžaloby dospel senát k názoru, že ak aj došlo niekedy medzi obžalovaným a poškodenou k pohlavnému styku, nebolo dostatočne preukázané, že by konkrétne v tomto prípade, ktorý popísala pri trestnom oznámení svedkyňa Szásziová, konanie obžalovaného napĺňalo skutkovú podstatu zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona. Poškodenej psychické problémy znalci doposiaľ neposúdili ako duševnú chorobu, ale jej stav sa pravidelne menil z lepšieho na horší a naopak, pričom práve zmeny v zdravotnom stave poškodenej mohli mať za následok aj skutočnosť, že si skutok 2/ obžaloby mohla s odstupom času prispôsobiť svojim potrebám, resp. úplne vymyslieť.

Vzhľadom na pochybnosti senátu pri kľúčovej výpovedi poškodenej ako aj zjavné nevysvetlené rozpory v jej výpovediach, rozhodol senát v rámci zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného a oslobodil ho spod obžaloby pre skutok 2/ obžaloby kvalifikovaný ako zločin znásilnenia preto, že nebolo preukázané, že sa skutok stal, v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku. Senát zvažoval aj oslobodenie podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku, teda že skutok 2/ obžaloby nie je trestným činom, avšak počas dokazovania nebolo dostatočne ustálené, kedy presne sa mal skutok stať a taktiež nebolo preukázané, že by obžalovaný mal s poškodenou v tento nezistený deň pohlavný stav. Skutočnosť, že obžalovaný mal údajne s poškodenou viackrát pohlavný styk, uviedol iba obžalovaný, avšak poškodená sa nepotvrdila.

Vzhľadom na to, že senát uznal vinu obžalovaného pri skutkoch 1/ a 3/ obžaloby, bolo potrebné rozhodnúť o výmere trestu pre obžalovaného, v prospech ktorého senát nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a v jeho neprospech zistil 2 priťažujúce okolnosti, a to, že spáchal viac trestných činov a bol v minulosti odsúdený. Vzhľadom na to, že sa jednalo o odsúdenia mimo územia Slovenskej republiky, senát na túto priťažujúcu okolnosť neprihliadol. Napriek tomu senát pri osobe obžalovaného skonštatoval prevahu priťažujúcich okolností, na základe čoho bola zvýšená trestná sadzba za krádež v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona. Senát uložil obžalovanému vzhľadom na to, že je to jeho prvé odsúdenie na území Slovenskej republiky, úhrnný trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici trestnej sadzby, ktorý by mal mať na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv a zároveň postačuje na ochranu spoločnosti pred konaním obžalovaného.

Vzhľadom na schizoidnú poruchu, ktorú obžalovanému zistili pri pozorovaní a vypracovaní znaleckého posudku znalci MUDr. Ďurian a MUDr. Vážny, uložil senát obžalovanému ústavné liečenie psychiatrické,

ktoré by si mal vykonať v ústave na výkon trestu odňatia slobody, a ktoré mu malo mať pozitívny vplyv na ďalší vývoj osobnosti obžalovaného.

Poškodená Eva Kissová si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá jej bola obžalovaným v skutku 1/ obžaloby spôsobená. Vzhľadom na to, že senát mal výšku takto uplatnenej škody spoľahlivo preukázanú odbornými vyjadreniami ohľadne hodnoty ulúpených vecí, zaviazal obžalovaného na náhradu škody, ktorú svojim konaním opísaným v skutku 1/ obžaloby poškodenej Eve Kissovej spôsobil.

Poškodenému MUDr. Kondratevovi- Nejmanovi bola odcudzená elektrocentrála vrátená v neporušenom stave, preto si poškodený žiadal len náhradu škody vo výške 150,- eur za veci, ktoré boli zničené počas vlámania sa obžalovaného a už odsúdeného S. do priestorov jeho domu a garáže. Vzhľadom k tomu, že táto škoda na zničených veciach však nebola počas prípravného ani hlavného pojednávania nijak odborne ohodnotená, odkázal senát poškodeného MUDr. Kondrateva - Nejmana s jeho celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.